

Եկէք ինձի, քոյրը յոգնած ու քեռնաւորուածներ...

Մայիսի 11.28

ԲԱՐԻՆԻ

Վեպրեմբեր, 2015թ.

№ 8 (70)

Լոյս է տեսնում 2009թ. Դայիսից

ԱՌԱՆՑ ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ
ԶԳԵՍՏԻ

ԱՍՈՒՍԻՆՆԵՐԻՆ ՈՒՂՂԱԾ
ՀՈՐԴՈՐ

ԵՐԶԱՆԿՈՒԹՅԱՆ ՓՆՏՐՏՈՒԶԻ
ՃԱՆԱՊԱՐՀԻՆ

ԱՄՍԱԳԻՐ

Մապրեակեր, 2015թ., №8 (70)

Լույս է տեսնում 2009թ. մայիսից

ԱՅՍ ՀԱՄԱՐՈՒՄ ԿԱՐԴԱՅԵՔ

Նրաժապ Ամիրքեկյան

Առանց հարսանեկան զգեստի.....1

Նրաժապ Ամիրքեկյան

Ամուսիններին ուղղված հորդոր.....4

Խիստ քննադատը.....6

Երջանկության փնտրտուքի ճանապարհին.....7

Նամակ Նիսուսին.....9

Նրաշք.....11

Վկայություն

Տիրոջ ողորմությունը.....14

Երախտագիտություն.....15

Սիմոն ծերունին.....16

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք աղոթել, որ թերթի միջոցով տարածվի Ավետարանի Բարի Լույսն ու ցանկեն ճշմարտության սերմերը, որպեսզի մարդիկ դառնան Աստծուն և հավիտենական կյանք ունենան:

Սիրելի՛ ընթերցողներ, խնդրում ենք ձեր դիտողությունները, առաջարկությունները, նվիրատվությունները ուղարկել խմբագրություն: Մենք սիրով հաշվի կառնենք ձեր արձագանքները: Հեռ.՝ 093-532-526, 093-954-930

ԱՌԱՆՑ ՀԱՐՍԱՆԵԿԱՆ ԶԳԵՍՏԻ

«Եվ Հիսուսը պատասխանեց և դարձյալ խոսեց նորանց հետ առակներով, ասելով. Երկնքի արքայությունը նմանեցավ մի թագավոր մարդու, որ իր որդու համար հարսանիք արեց: Եվ իր ծառաներն ուղարկեց, որ հարսանիքի կանչեն հրավիրվածներին, և հրավիրվածները չկամեցան գալ: Դարձյալ ուրիշ ծառաներ ուղարկեց և ասաց. Ասացե՛ք հրավիրվածներին. «Ահա իմ ճաշը պատրաստեցի. իմ արջառները և մսացուները մորթված են, և բոլորը պատրաստ է. եկե՛ք հարսանիքի»: Իսկ նրանք, անհոգ լինելով, գնացին՝ մեկն իր արտը, մյուսն իր առևտուրին... Այդ ժամանակ թագավորն իր ծառաներին ասաց. «Հարսանիքը պատրաստ է, բայց հրավիրվածներն արժանի չէին: Ուստի գնացե՛ք ճանապարհների գլուխները, և ում որ էլ գտնեք, հրավիրեցե՛ք հարսանիքի: Եվ այն ծառաները գնացին... ում որ գտան, ամենին հրավիրեցին՝ թե չար և թե բարի, և հարսանիքը հարսնկորներով լցվեց: Եվ թագավորն այնտեղ մի մարդ տեսավ, որ հարսանիքի հանդերձ հագած չէր: Եվ նրան ասաց. «Ընկե՛ր, ինչո՞ւ համար մտար այստեղ, առանց հար-

սանիքի հանդերձ ունենալու», - և նա պապանձվեց: Այդ ժամանակ թագավորը ծառաներին ասաց. «Կապեցե՛ք դրա ոտքերն ու ձեռքերը և հանեցե՛ք դրան և դրսի խավարը գցեցե՛ք. այնտեղ կլինի լաց և ատամների կրճտոց» (Մատթ. 22:1-14):

Սիրելիներ, այս առակում ուզում ենք քննարկել երկու հարց. առաջին՝ ինչո՞ւ թագավորը հրավիրեց նաև չարերին, և երկրորդ՝ ինչպե՞ս էր կարողացել այդ մեկը հարսանիք մտնել առանց հարսանիքի հանդերձի:

Առաջին հարցի վերաբերյալ նախ ասենք, որ Աստված կամենում է՝ բոլոր մարդիկ փրկվեն ու ճշմարտությունը ճանաչելու գան (Ա Տիմ. 2:4): Ուստի

Ձեռագրեմք, 2015թ., № 8 (70)

Նա հրավիրում է բոլորին՝ «թե՛ չար և թե՛ բարի»: Հարսանիքի տեղը եկեղեցին է, որ դեռ երկրի վրա է: Հարսանիք մտնելու միակ պայմանը հարսանեկան զգեստ ունենալն է: Այդ զգեստը Հիսուս Քրիստոսի վրա եղած հավատքի արդարությունն է, այլ ոչ թե մարդկային արդարությունը, որի հիմքում ընկած է գործերով արդարանալը:

Առանց հարսանեկան զգեստի հարսանիքի վայր մտնելու պատճառն այն չէր, որ այդ մարդը չէր ուզում լինել հարսանիքում, այլ այն էր, որ նա չէր ուզում հագնել այդ հագուստը: Նա ուզում էր լինել հարսանիքում, բայց իր պայմանով, այսինքն՝ իր հագուստով:

Շատ կարևոր է հասկանալ, որ երբ թագավորը հրավիրում է հարսանիքի, ինքն է հանդերձներ տալիս բոլոր նրանց, ովքեր ուզում են՝ «թե՛ չար և թե՛ բարի»: Հարսանիքին մասնակցելու միակ պայմանը հանդերձ ունենալն է: Հանդերձը խորհրդանշում է Աստծու արդարությունը: Այդ արդարությունը գործերով չէ, այն Հիսուս Քրիստոսի վրա եղած հավատքից բխող արդարությունն է: Բերենք օրինակներ: Եսայի մարգարեության 61:10-ում ասվում է. «...ինձ փրկության հանդերձներ հագցրեց, ինձ արդարության պատմունճանով ծածկեց...»: Դուկասի ավետարանի 15:22-ում, երբ անառակ որդին վերադառնում է, հայրը նրան չի կշտամբում, չի հանդիմանում, այլ իր ծառաներին ասում է. «Հանե՛ք առաջին

պատմունճանը և հագցրե՛ք նրան...»:

Այն մարդիկ, ովքեր հրավիրված էին հարսանիքին, բայց անհոգություն արեցին ու չուզեցին գալ, մնացին դրսում, որտեղ կա լաց ու ատամների կրճտոց: Այն մարդը, որն ուզում էր մասնակցել հարսանիքին, բայց չուզեց փոխել հագուստը, նույնպես մնաց դրսում, որտեղ կա լաց ու ատամների կրճտոց: Թագավորը նրան դուրս արեց, քանի որ նա իր հագուստով՝ իր սեփական «արդարությամբ» էր ուզում մասնակցել հարսանիքին: Այս մարդուն կարելի է համեմատել հրեաների հետ, որ մերժեցին Աստծու արդարությունը իրենց արդարությունը հաստատելու համար (Հռ.10:3): Այդ մարդը հանդերձ ուներ, բայց դա թագավորի տված հանդերձը չէր, այլ իր սեփական աղտոտ հանդերձն էր, որն անմիջապես նկատեց թագավորը: Այդ մարդը մերժեց ու չհագավ թագավորի տված ձրի հանդերձը, այսինքն՝ չհրաժարվեց իր սեփական արդարությունից ու մտավ նրանց շարքը, ովքեր մերժել էին հրավերը: Ա Կորնթ. 2:14-15-ում ասվում է. «Շնչավոր մարդն Աստծու Հոգուց բխած ճշմարտությունները չի ընդունում...»: Այսինքն՝ նա չի հասկանում, որ Աստված հավիտենական կյանքը որպես նվեր ձրի տալիս է բոլոր նրանց, ովքեր ցանկանում են: «Քանզի մեղքի վարձը մահ է, բայց Աստծու ձրի պարգևը՝ հավիտե-

նական կյանք՝ մեր Տեր Քրիստոս Հիսուսի ձեռքով» (Հռ. 6:23): Հավիտենական կյանքը մեզ համար ձրի է, բայց Աստծու համար ձրի չէ, Նա շատ մեծ գին է վճարել, դա Իր Որդու թանկագին արյունն է:

Հիմա պարզաբանենք, թե թագավորն ինչո՞ւ հարսանիքի հրավիրեց «թե՛ չար և թե՛ բարի» մարդկանց: Սիրելիներ, բանն այն է, որ բոլոր մարդիկ էլ իրենց էությունը ի սկզբանե չար են, քանի որ մեղքով են ծնվել: Առանց Աստծու թե՛ չարը և թե՛ բարին նույնն են, երկուսն էլ բարին ու չարը գիտենալու ծառից են: Աստված արդար է հայտարարում նրան, ով հավատքով ընդունում է Քրիստոսին որպես Տեր ու Փրկիչ, ինչպես, օրինակ՝ խաչի վրայի ավազակը, որին Հիսուսն ասաց. «Այսօր դու ինձ հետ դրախտում կլինես»: Իսկ հիմա պարզաբանենք, թե ինչպես էր այն մարդը կարողացել մտնել հարսանիքի վայրը: Բանն այն է, որ երբ եկեղեցին սուրբ է, այդպիսի բան չի կարող լինել, ինչպես, օրինակ, Անանիան չկարողացավ մտնել եկեղեցի, կամ ինչպես չկարողացան մտնել այն հինգ հիմար կույսերը, որոց վրա փակվեց դուռը (Մատթ. 25:10-13): Այսօր շատ եկեղեցիներ կան, ու կան շատ հոգիներ, որոնք առանց հանդերձի մտել են եկեղեցի, բայց այն օրը միայն նրանք կմասնակցեն հարսա-

նիքին, ովքեր ունեն հարսանեկան հագուստ:

Սիրելի՛ եղբայր և քույր, ի՞նչ վիճակում էլ որ դու լինես, Աստված քեզ համար ունի ձրի հանդերձ, որով դու կարող ես մասնակցել հարսանիքին: Ուրեմն մի՛ երկմտիր, վերցրո՛ւ այդ հանդերձը, հավատա՛ մեր Տեր ու Փրկիչ Հիսուս Քրիստոսին և մտիր եկեղեցի ոչ թե քո, այլ թագավորի տված՝ ձրի հարսանեկան հագուստով: Քեզնից ոչինչ չի պահանջվում, դա ձրի է, միակ պայմանը Քրիստոսի հանդեպ եղած հավատքն է: Այսօր շատերն անհոգ են այս հարցում, շատերն էլ մերժում են, ոմանք էլ, թեպետ եկեղեցում են, բայց այն մարդու նման չունեն հարսանեկան հագուստ: Երբ թագավորը գա, անմիջապես կնկատի, որ դու հանդերձ չունես: Գուցե դու նույնիսկ երկար տարիներ եկեղեցում ես առանց հարսանեկան զգեստի: Սիրելիներ, արդարության հանդերձը մենք չենք կարող ունենալ, այն շատ թանկ արժե, այն մեզ տալիս է մեր Տերը: Եթե մեկը եկեղեցում է, բայց չունի հարսանեկան հագուստ, թող խնդրի Տիրոջն ու չկասկածի, այլ հավատա, որ անկախ իր վիճակից՝ Տերը կտա այդ հանդերձը, որպեսզի կարողանա մտնել ուրախության մեջ: Ամեն:

Հրահատ Ամիրբեկյան (70)

Պեղարկություն, 2015թ., № 8

ԱՄՈՒՍԻՆՆԵՐԻՆ ՈՒՂՂՎԱԾ

ՏՈՐՂՈՐ

Վերջին ժամանակներս մենք շատ ենք հանդիպում ընտանեկան խնդիրների, որոնք լուրջ հետևանք են թողում այդ ընտանիքի հետագա վիճակի վրա: Խնդիրները կարող են լինել տարբեր՝ կին-ամուսին, հայր-որդի, մայր-աղջիկ, հարս-կեսուր փոխհարաբերություններ և այլն...

Կնոջ և ամուսնու միջև ծագող խնդիրները գնալով ավելի են անհանգստացնում եկեղեցուն: Եթե փորձենք հասկանալ այդ խնդիրների պատճառները, կտեսնենք, որ դրանց մեծ մասը գալիս է նրանից, որ կինը չի ուզում լինել ամուսնու օգնականն ու հնազանդվել ամուսնուն, այլ փորձում է իր ուզածը պարտադրել ամուսնուն՝ դուրս գալով Աստծու կողմից կնոջ համար սահմանված՝ «հարմար օգնական» լինելու վիճակից: Ամուսինն էլ, իր հերթին, կնոջը չի վերաբերվում որպես տկար անոթի և կյանքի շնորհի ժառանգակցի, այլ կոպտում է, հաճախ՝ վիրավորում և դուրս գալիս Աստծու սահմանած կարգից: Այս բոլորի պատճառը մարդու հպարտությունն է, որը գերի է դարձնում մարդուն ու թույլ չի տալիս, որ նա խոնարհվի Աստծու առջև:

Աստծու Խոսքը պատվիրում է կանանց. «Կանա՛յք, հնազանդ եղեք ձեր ամուսիններին, որպեսզի, եթե նրանցից ոմանք չհնազանդվեն խոսքին, առանց խոսքի շահված լինեն իրենց կանանց երկյուղած ու պարկեշտ վարքի շնորհիվ...

Թող ձեր զարդարանքը չլինի արտաքուստ՝ մազերի հյուսվածքներով, ոսկեղենով կամ շքեղ զգեստներով, այլ սրտի ներսի մարդը՝ հեզ և հանդարտ հոգու անեղծանելի զարդով, որ Աստծու առաջ խիստ պատվական է» (Ա Պետրոս 3:3-4):

Ամուսիններին նույնպես Աստծու Խոսքը պատվիրում է. «Նույնպես և տղամարդիկ թող իմաստությամբ վարվեն իրենց կանանց հետ, հարգեն նրանց՝ իբրև դուրաբեկ անոթի, իբրև կյանքի շնորհի ժառանգակիցների...» (Ա Պետրոս 3:7): Իսկ բոլոր քրիստոնյաներին Տերն ասում է. «Եվ, վերջապես բոլորդ նույն մտքի վրա եղե՛ք՝ կարեկից, եղբայրասեր, ողորմած ու քաղցրաբար: Չլինի թե չարի փոխարեն չար հատուցեք, կամ նախատինքի փոխարեն՝ նախատինք, այլ ընդհակառակը, օրհնեցե՛ք, որովհետև այդ բանի համար կանչվեցիք, որպեսզի

ժառանգեք օրհնությունը» (Ա Պետրոս 3:8-10): Որովհետև «Նա, ով ուզում է կյանքը սիրել ու բարի օրեր տեսնել, թող դադարեցնի իր լեզուն չարախոսությունից, և իր շրթունքը խաբեություն թող չխոսի: Չարությունից թող հեռանա ու բարիք գործի. խաղաղություն թող փնտրի ու նրա ետևից գնա: Որովհետև Տիրոջ աչքերը արդարների վրա են, ու ականջները՝ նրանց աղոթքին. բայց Տիրոջ երեսը չարագործների դեմ է: Եվ ո՞վ կարող է ձեզ չարիք հասցնել, եթե դուք բարու հետևորդներ լինեք: Իսկ եթե անգամ արդարության համար չարչարվեք, երանելի եք և նրանց սարսափից մի՛ վախեցեք ու մի՛ շփոթվեք...»:

Ամեն մի քրիստոնյա՝ կին, թե տղամարդ, պետք է հասկանա, որ երբ ինքն Աստծու Խոսքը լսում ու պահում է, արդյունքը լինում է ոչ թե վատ, այլ շատ լավ, ու դրանից հետո գալիս է օրհնությունը:

Մի ընտանիքում ամուսնու և կնոջ միջև դժվարություն կար: Ես կնոջը՝ քույրիկին Աստծու Խոսքի համեմատ խրատեցի, որ լսի իր ամուսնուն, չհակաճառի, լեզուն պահի չարությունից, խաղաղություն փնտրի և գնա նրա ետևից: Ամուսնուն էլ խրատեցի

Աստծու Խոսքի համեմատ: Որոշ ժամանակ անց քույրիկը զանգեց և ասաց. «Մեր ընտանիքի վիճակը շատ վատ է, ամուսինս ուզում է թողնել ինձ, հիմա ես ի՞նչ անեմ: Մեր գրույցից հետո ամուսինս ավելի վատ է պահում իրեն ու ավելի վատ է վերաբերվում ինձ: Ես ինչքան հնազանդվեցի, այնքան ավելի վատ եղավ»: Դրանով նա ուզում էր ասել, որ Աստծու Խոսքին հնազանդվելն իր համար ոչ թե լավ, այլ ավելի վատ արդյունք ունեցավ:

Նախ՝ ասեմ, որ Աստծու Խոսքը լսելու, սրտով հնազանդվելու և այն պահելու դեպքում հնարավոր չէ, որ վատ արդյունք լինի, դա հակասում է Աստծու Խոսքին. «Եվ ո՞վ կարող է ձեզ

չարիք հասցնել, եթե դուք բարու հետևորդներ լինեք: Իսկ եթե անգամ արդարության համար չարչարվեք, երանելի եք և նրանց սարսափից մի՛ վախեցեք ու մի՛ շփոթվեք...» (Ա Պետրոս

3:13-14): Սաղմոս 81:14-ում ասվում է. «Երանի՜ թե իմ ժողովուրդս ինձ մտիկ աներ, ու Իսրայելը իմ ճամփաների մեջ քայլեր. շուտով պիտի խոնարհեցնեի նրանց թշնամիներին ու ձեռքս պիտի դարձնեի նրանց նեղիչների վրա»:

Հիմա ծնողները թող ասեն, թե ինչ-

Պեպրեմբեր, 2015թ., № 8 (70)

պես կվարվեն իրեց զավակների հետ, երբ նրանք լինեն լսող ու հնազանդ: Բոլորս էլ հասկանում ենք, որ ծնողը ոչինչ չի խնայի այդպիսի զավակի համար (Դուկ. 11:13): Թող բոլորն իմանան, որ Աստված լսում է Իրեն հնազանդ զավակների աղոթքը: Եկե՛ք հավատանք Աստծու Խոսքին, օրհնենք մեզ հալածողներին, բարիք անենք նրանց, ովքեր մեզ ատում են, աղոթք անենք նրանց համար, ովքեր մեզ չարչարում են ու հալածում, որ-

պեսզի մեր երկնավոր Հոր որդիները լինենք:

Սիրելիներ՛, եկե՛ք Աստծու Խոսքից դուրս մտքեր ու խորհուրդներ չընդունենք, այլապես կքայքայվի մեր ընտանիքը, ու մենք կգնանք դեպի կորուստ:

Եկեղեցին կենդանի օրգանիզմ է, իսկ յուրաքանչյուր ընտանիք այդ օրգանիզմի մի մասն է: Եթե ամեն ընտանեկան եկեղեցի օրհնվի, ամբողջ եկեղեցին առողջ կլինի:

Հրահայր Ամիրբեկյան

ԽԻՍՏ ՔՆՆԱԴԱՏԸ

Մեր կյանքի ճանապարհին շատ հաճախ ենք հանդիպում քննադատների: Մարդիկ ուրիշների մեջ քննադատում են այն, ինչն իրենց դուր չի գալիս՝ հաշվի չառնելով այն հանգամանքը, որ իրենց քննադատությունը հիմք չունի:

Որպես կանոն, ուրիշներին քննադատում է մա, ով չի կարողանում ասել որևէ էական բան, սակայն որին հուզում է այն, որ ինչ-որ մեկը հաջողության է հասել ծառայության մեջ կամ աշխատանքում:

Կան նաև Աստծու Խոսքի քննադատներ, ովքեր ըստ էության երբեք ոչ մի բանի մեջ լրջորեն չեն խորացել: Դրանք այսպես կոչված «դոգմատիկներն են» ու «փառակերները», որոնց համար կարևորը փառն է, ոչ թե Հոգին: Նրանք իրենց սրտերում կարող են կրել արելություն, սակայն բոլորին սեր քարոզել:

Մի անգամ այդպիսի մեկը կանգնում է խանութի ցուցափեղկի դիմաց, որտեղ ցուցադրված էին զանազան թռչունների խրտվիլակներ: Դրանց շարքում կար նաև մի բու: Մարդն սկսում է քննադատել բլին, թե այն լավ չի լցված, գլուխն անբնական դիրք ունի, փեղուրներն այնպես չեն հարդարված: Եվ մինչև մա զբաղված է լինում քննադատությամբ, բուն հանկարծ շարժվում է, աչքերը քարթում ու թռչում...

Այդ մարդը քննադատում էր կենդանի բլին՝ նրան սխալմամբ համարելով խրտվիլակ: Արդյո՞ք մա շփոթվեց... Հայրնի չէ:

ԵՐԶԱՆԿՈՒԹՅԱՆ ՓՆՏՐՏՈՒՔԻ ՃԱՆԱՊԱՐՀԻՆ

Շատերը, չնայած այն բանին, որ իրենց հավատացյալ են համարում, ապրում են սեփական պատրանքներով: Նրանք սպասում են, որ Աստված լուծում տա իրենց անձնական խնդիրներին, սակայն իրենք ոչինչ չեն անում այդ ուղղությամբ: Ցանկանում են սիրված լինել, սակայն իրենք ոչ ոքի չեն սիրում: Ցանկանում են, որ վշտի դեպքում իրենց մխիթարեն, սակայն իրենք այլոց հոգսերից ու ցավերից երես են թեքում, երազում են, որ իրենց ֆինանսապես օգնեն, սակայն իրենք տասը դրամով էլ չեն օգնում կարիքավորին: Եվ թվում է, թե բոլորովին էլ տեղյակ չեն, որ ավելի երանելի է տալը, քան առնելը: Եթե մենք հագել ենք նոր ու արժեքավոր հագուստներ, քանկ մուշտակներ, ձեռք ենք բերել լավ մեքենա, սա երջանկություն չէ: Բայց մարդիկ, այդ չհասկանալով, կորորեն գնում են դրա ետևից և երջանկության փոխարեն ձեռք են բերում դատարկություն և հոգու սով:

Այժմ մարդիկ այլասերվում են արևմտյան սուտ արժեքներից: Արևմտյան անբարոյականությունն ու ամենաթողությունը հորդում է մեզ վրա: Զրահապատ դռներով շքեղ բնակա-

րանների կողքին կուչ են եկած հազիվ իրենց գոյությունը քարշ տվող թոշակառուների խղճուկ բնակարանների հնամաշ դռները: Մարդիկ մոռացել են անկեղծ զրույցները, հիմա միայն գործնական հանդիպումներ են լինում: Մենք հեռանում ենք իրարից, իսկ ամենասարսափելին այն է, որ հեռանում ենք Աստծուց:

Շատ մարդիկ սպասում են, որ շուտով կգա մի նոր, «իմաստուն» ղեկավար և կտա մեզ խաղաղություն, առատություն, երջանկություն ու բարօրություն: Սակայն մարդը երբեք չի բավարարվի իր ունեցածով, և պալատական հեղաշրջումները մարդկանց փրկություն չեն բերի:

Մեզնից յուրաքանչյուրն ինքն է կառուցում իր կյանքը՝ մշտապես ընտրություն կատարելով չարի ու բարու, Աստծու և սատանայի միջև: Խնդիրներ բոլորն ունեն, բայց ամեն բան կախված է նրանից, թե մենք ինչպես ենք վերաբերվում դրանց. ընդունում ենք որպես պատիժ, տառապում ենք ու տրտնջո՞ւմ, թե՞ Աստծուց գոհանալով՝ աշխատում ենք ամեն բանի մեջ լավը տեսնել ու դաս քաղել:

Հաճախ մենք նետվում ենք գայթակղությունների անդունդը՝ մոռանա-

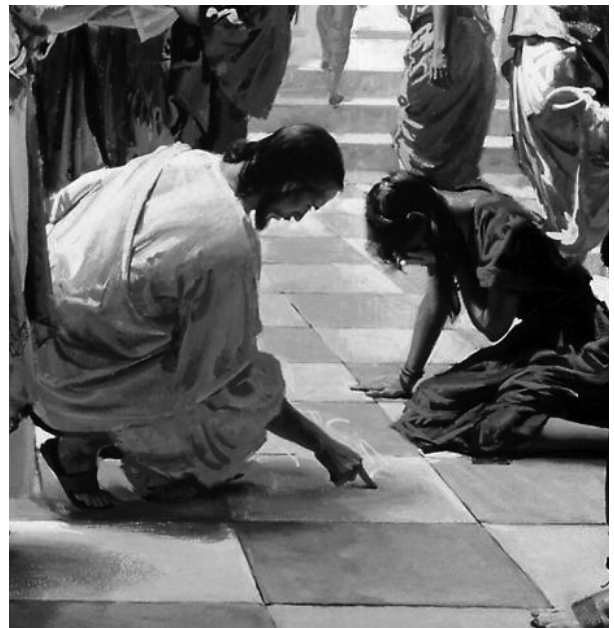
Պեպեմբեր, 2015թ., № 8 (70)

լով, որ այնտեղից դուրս գալը շատ դժվար է: Այսօրվա զվարճանքը վաղը կարող է փորձանք դառնալ մեզ համար: Սողոմոն Իմաստունն ասում է. «Ճանապարհ կա, որ մարդուն ուղիղ է թվում, բայց դրա վերջը մահն է» (Առ.16:25):

Մարդը միևնույն ժամանակ չի կարող լինել սիրո և վախի վիճակներում: Սերը ընտրության իրավունք է տալիս, իսկ վախը հրամայում է՝ թույլ չտալով մտածել: Սրտի խորքում շատերն են խոստովանում, որ դժբախտ են, բայց աշխատում են ուրիշների մոտ խաղալ երջանիկի դեր:

Որտե՞ղ է ելքը: Խնդիրը նրանում է, որ մենք լսում ենք միայն մեզ: Աշխատե՛ք հասկանալ ուրիշներին, օգնել նրանց, և դուք բազում բարեկամներ ձեռք կբերեք: Մի՛ շտապեք նրանց անցկացնել ձեր «մաղով»՝ բաժանել լավերի և վատերի: Շրջապատող աշխարհն ու մեր մտքերը բոլորովին էլ նույնը չեն, չնայած մենք հաճախ խառնում ենք այդ երկու հասկացությունները: Կյանքը երբեք էլ չի ենթարկվում մեր ուղեղի հնարած կանոններին:

Հեշտ է սիրել ազնիվ, կարգապահ մարդուն: Իսկ դուք փորձե՛ք մտերմանալ մեկի հետ, ով, ըստ ձեզ, արժանի չէ ոչ միայն սիրո, այլ նույնիսկ՝ ուշադրության: Հիշե՛ք՝ Հիսուսը երես չթեքեց ո՛չ մեղավորներից, ո՛չ շնացողներից, ո՛չ փարիսեցիներից:

Իսկ մենք հաճախ սիրում ենք ոչ թե մարդկանց, այլ նրանց մասին մեր պատկերացումը: Պատկերացումը փոխվեց՝ դադարում ենք սիրել: Մարդիկ հիասթափվում են միմյանցից՝ չհասկանալով, որ հիասթափության պատճառը Աստծու սիրո բացակայությունն է: Կսիրես մերձավորիդ՝ առանց որևէ բան հաշվի առնելու, կդառնաս երջանիկ: Աստված սեր է: Դրանով էլ կարող ես ստուգել, թե ե՛րբ ես դու Աստծու հետ, երբ՝ առանց Նրա:

Մարդը դեպի լավը կարող է փոխվել միայն սիրո ազդեցությամբ: Սերն ազատագրում է՝ վանելով վախի, զգուշավորության զգացողությունը: Ո՞վ է, որ առաջինն է ուզում անարգել մերձավորին: Սովորաբար դա անում է նա, ով ինքն անձամբ անարգված է: Ո՞վ է աշխատում ցածրացնել դիմացինին: Նա, ով խուսափում է ցածրանալուց: Եթե մարդը չի վախենում անարգվելուց և ցածրանալուց, նա եր-

քեք չի անարգի ու ցածրացնի ուրիշին: Մարդիկ խաչեցին Քրիստոսին և դարեր շարունակ շարունակում են խաչել միմյանց:

Վերին սերը այն չէ, որն առանց մտածելու տալիս է հոգևոր կույրի նյութական բոլոր կարիքները, այլ այն է, որը, նախ և առաջ, օգնում է մարդուն հասկանալ ինքն իրեն և ճանաչել Աստծուն:

Մեզ երջանիկ է դարձնում միայն

Աստված: Նա կանչում է մեզ այնտեղ, որտեղ բարությանը սահման չկա, որտեղ հավերժությունն է: Դրանից մենք երբեք չենք կարող հագենալ ու չենք դադարի զարմանալ Նրա անսահման սիրուց:

Կարողացե՛ք զանազանել իրականը կեղծից: Մի՛ շրջվեք Նրանից, ով ձեզ է երկարել Իր փրկարար ձեռքը:

Վալերի Ժուրավսկի

«Նաշի դնի», ք.2185

Ն Ա Մ Ա Կ Յ Ի Ս Ո Ւ Մ Ի Ն

Անճան երեկոյան վերադառնում էր կիրակնօրյա դպրոցից և բարձրաձայն խորհում.

- Մորաքույր Իրան ասաց, որ մենք նամակ գրենք Հիսուսին: Բայց մենք ինչպե՞ս պետք է ուղարկենք այն: Չէ՞ որ Հիսուսն ապրում է երկնքում, իսկ այն այնքա՛ն հեռու է...

Աղջիկը գլուխը երկինք բարձրացրեց և սկսեց մտածել.

- Փոստատարը նույնպես այնտեղ չի հասնի: Գուցե մորաքույր Իրան գիտե՞, թե ինչպես կարելի է ուղարկել: Հենց հասնեմ տուն, անմիջապես կնստեմ ու կգրեմ: Մինչև հաջորդ դասն այն պետք է պատրաստ լինի: Բայց, ախր, ես սխալներով եմ գրում... ոչինչ,

Հիսուսն անպայման կհասկանա ինձ:

Անճան հասավ տուն, փակվեց իր սենյակում և սկսեց գրել: Երբ նամակն ավարտեց, թեթևացած շունչ քաշեց.

- Հիմա կարելի է հանգստանալ. մորաքույր Իրան ասաց, որ կարող եմ գրել այն ամենը, ինչ մեր սրտում կա: Պետք է թաքցնել նամակը, որ մայրիկը չգտնի...

Նա երկար ժամանակ մտածում էր, թե ուր թաքցնի նամակը և վերջապես որոշեց այն դնել իր Մանկական Աստվածաշնչի մեջ:

- Ի՛նչ լավ կլինե՛ր՝ կարողանայի այն արագ ուղարկել...

Եկավ կիրակին: Մորաքույր Իրան բոլոր նամակները հավաքելուց հետո

Պենպենսիլվենի, 2015թ., ՁՆ8 (70)

բացեց գաղտնիքը, թե դրանք ինչպես պետք է հասնեն Հիսուսին:

- Հաջորդ դասից սկսած՝ մենք պիտի աղոթենք նամակ գրած յուրաքանչյուր անձնավորության համար: Հիսուսն անպայման կլսի մեր աղոթքներն ու կպատասխանի:

- Մորաքույր Իրա, իսկ Նա ինչպե՞ս է պատասխանելու մեզ,- սկսեցին հարցնել նամակ գրած երեխաները:

Մորաքույր Իրան ժպտադեմ պատասխանեց.

- Երբեմն Հիսուսը մեզ պատասխանում է Աստծու Խոսքով, երբեմն՝ քարոզով կամ երգով: Դուք հավաքությունների ժամանակ պետք է շատ ուշադիր լինեք, որ հանկարծ Հիսուսի պատասխանը բաց չթողնեք: Սուրբ Գիրքը կարդացե՛ք և խորհե՛ք ձեր կարդացածի վրա: Հնարավոր է, որ Հիսուսը ձեզ պատասխանի հայրիկի կամ մայրիկի խրատի միջոցով: Սրե՛ք ձեր լսողությունն ու համբերատար սպասե՛ք: Եվ ամենակարևորը, միշտ հիշեք. «Իրենից վախեցողների ցանկությունը Նա կատարում է»:

Երեկոյան ուսուցչուհին սկսեց կարդալ իր սաների նամակները: Դրանք նրան երբեմն ուրախացնում էին, երբեմն՝ զարմացնում: Երբ հերթը հասավ Աննայի նամակին, նրա աչքերում արցունքներ հայտնվեցին: Աղջիկը գրում էր.

«Միրելի՛ Հիսուս, ես գիտեմ, որ Դու շատ զբաղված ես, բայց ես համբերատար կսպասեմ պատասխանիդ: Դու երևի գիտես, որ իմ անունն Աննա

է, ես յոթ տարեկան եմ, գրում եմ սխալներով, իսկ ա՛յ, արագ կարդալ ինձ սովորեցրեց տատիկս, երբ անցյալ ամառ մեզ հյուր էր եկել: Ես նաև շատ սիրում եմ հայրիկիս ու մայրիկիս, բայց ինձ թվում է, թե նրանք այլևս չեն սիրում ինձ...

Արդեն մի շաբաթ է, ինչ նրանք իրար հեյր չեն խոսում: Ես և Ն յ ի ս կ չգիտեմ, թե ի ն չ ու : Մ ա յ թ ի կ և այլևս չի ժպ

տում, միայն՝ հավաքություններին, իսկ տանը նորից տխուր է: Հայրիկն էլ ինձ հեյր չի խաղում: Միասին չենք ընթրում, և Աստվածաշունչն էլ շուրջով կծածկվի փոշիով: Էլ առաջվա նման միասին չենք աղոթում... Երևի ես եմ մեղավոր... ես երբեմն շատ անհնազանդ եմ լինում:

Միրելի՛ Հիսուս, հաշտեցրո՛ւ ծնողներիս. երբ նրանք ժպտում են, ես երջանիկ եմ: Ամենա»:

Իրինա Սերգենյան նամակը դրեց պալուսակն ու որոշեց հաջորդ օրն այցելել Աննայի մայրիկի աշխատավայր...

Երեկոյան, աղոթքից հետո, Աննան պատրաստվում էր քնել, երբ ծնողները մտան նրա սենյակ: Հայրը նրան գրկեց ու ամուր համբուրեց.

- Ների՛ր մեզ, աղջի՛կս, մենք քեզ

շատ ենք սիրում: Մենք ուզում ենք՝ իմանաս, որ ես ու մայրիկն իրարից այլևս չենք նեղանալու և առանց Սուրբ Գիրք կարդալու, առանց աղոթելու երբեք չենք քնի:

Երեխան ուրախությունից ձեռքերն իրար զարկեց.

- Հիսուսն իմ նամակին պատասխանեց...

Ծնողները նայեցին միմյանց, բայց ոչինչ չասացին այն մասին, որ Տերն իրենց դստեր նամակով խրատել էր իրենց:

ՀՐԱՇՔ

Այսպես է ասում Տերը՝ նրա Արարիչը, Տերը, որ սրեղծեց ու հաստատեց այն, Տեր է Նրա անունը. «Կանչի՛ր ինձ, և ես պիտի պատասխանեմ քեզ և քեզ մեծ ու հզոր բաներ պիտի ցույց տամ, որ դու չգիտես»:

Երեմիա 33:2-3

Այն իրական պատմությունը, որը ես ուզում եմ ներկայացնել, հույժ արտասովոր է: Այն ինձ չի հասել բերնեքերան պատմվելով, այն ինձ պատմել է հենց այն անձնավորությունը, որի հետ կատարվել է այս դեպքը: Դեպքն այնքան արտասովոր էր, որ ես երկար ժամանակ չէի հա-մարձակվում գրել այդ մասին, մինչև մի օր Աստված ասաց. «Դու, ի՞նչ է, ամա-չո՞ւմ ես Ինձնից: Զեզ համար մարդ-

կանց կարծիքն Ինձնից կարևո՞ր է դարձել»:

Դրանից հետո ես նորից հանդիպեցի այդ եղբորն ու խնդրեցի, որ մի անգամ էլ մանրամասն պատմի հրաշքը և թույլտվություն խնդրեցի, որ այն ներկայացնեմ հանրությանը: Նա, մի պահ մտածելուց հետո, համաձայնեց:

Դեպքը տեղի է ունեցել Վաշինգտոնի նահանգի Սպոկեն քաղաքում: Մեր եղբայրն իր սեփական գործն ունի այդ

Ձև պրենքներ, 2015թ., ՁՆ 8 (70)

քաղաքում. նա, կարելի է ասել, մայրուղիների վրա վթարված մեծ բեռնատարների «շտապ օգնությունն է»: Նա իր մեքենայով մեկնում է և տեղում նորոգում խափանված մեքենաները:

Բոլորը գիտեն, թե այդ տարածքում ինչ դաժան ձմեռներ են լինում: Հերթական ահազանգն ստանալով՝ եղբայրն աշխատանքային քարշակը կցում է մեքենային և գնում օգնության: Տեղում պարզվում է՝ մեքենայի վնասվածքն այնքան մեծ է, որ այն վերացնելու համար մի քանի օր է հարկավոր: Մեր եղբայրը վթարված մեքենայի տիրոջն առաջարկում է մեքենան տեղափոխել իր արհեստանոց և այնտեղ վերացնել անսարքությունը, սակայն վերջինս հասկանում է, որ դա բավական կփոխի աշխատանքի վճարը, և վարպետին համոզում է տեղում կատարել աշխատանքը:

Եղբայրը համաձայնում է՝ մտածելով, որ իր բազմամյա փորձն ու

հմտությունը կօգնեն արագ ավարտել աշխատանքը: Նա ստիպված է լինում առանց սնունդի, սառնամանիքի, երեք օր անընդմեջ աշխատել:

Վերջիվերջո, մահացու հոգնած, նա ավարտում է աշխատանքը, վերջին ուժերով հավաքում է գործիքներն ու պատրաստվում մեկնելու, սակայն ուժերը լքում են: Նա բացում է մեքենայի դուռն ու մի վերջին ճիգ գործադրելով նստում մեքենա: Սակայն զգում է, որ այն վարելու և վտանգներով լի երկար ճանապարհն անցնելու ուժ այլևս չունի:

Նա գլուխը հենում է դեկին ու աղոթքով դիմում Տիրոջը: Նախ՝ շնորհակալություն է հայտնում Տիրոջը, որ ուժ է տվել այդ դժվար գործն ավարտելու համար, ապա ասում, որ տուն վերադառնալու համար այլևս ուժ չունի: Եղբայրը աղաղակում է Տիրոջը. «Տե՛ր իմ, ես բառացիորեն անկարող եմ, ի՞նչ անեմ: Հիսուս Քրիստոսի անունով, խնդրում եմ Քեզ, օգնի՛ր ինձ: Ամեն»:

«Ամեն» բառի արձագանքը դեռ հնչում է նրա ականջներում, երբ բացում է աչքերը, նայում դիմապակուց և քարանում... Նայում է կողային ապակիներից դուրս... հենց նույն պահին Աստծու ներկայության զգացումը ավետափ լցնում է նրա սիրտը: Նա բացում է դուռը, դուրս գալիս... Այդպես էլ կա... ինքը տանն է:

Ես հասկանում եմ, որ կողքից դիտողի համար անհմար է հասկանալ այսպիսի հրաշքով անցած մարդու մտքերն ու ապրումները: Չանագան մտքերը հախտուն աղմկում են գլխում, մարմնավոր միտքը տենդագին ուզում է բացատրություն գտնել, իսկ հոգին գոհության աղոթքով սլանում է առ Աստված. «Չէ՞ որ սա իսկական հրաշք է, Տե՛ր իմ... շնորհակալ եմ Քեզնից, ո՛վ Տե՛ր, Քո օգնության համար»:

Աղոթելուց ու գոհանալուց հետո եղբայրն սկսում է տարբեր կողմերից ուսումնասիրել իր մեքենան ու քարշակը: Հետո կանչում է կնոջը, և նրանք սկսում են երկուսով դիտել մեքենան ու տեղանքը:

Առաջին միտքը հետևյալն էր. ինքն այնքան հոգնած է եղել, որ քնատ վիճակում մեքենան վարել է դեպի տուն... հնարավոր է, սակայն ծնկահար ձյան մեջ անիվի ոչ մի հետք չկար: Հետո, իր տնամերձ տարածքով անցնող ճանապարհը վերջանում է տնից ոչ շատ հեռու գտնվող փակուղիով... և եթե նա ինքն է վարել մեքենան մինչև տուն, ապա այն պետք է կանգնած լիներ դեմքով դեպի փակուղին, քանի որ այլ տարբերակ ուղղակի չկա: Սակայն մեքենան քարշակով կանգնած էր դեմքով դեպի ճանապարհը: Դրա համար պետք էր շրջադարձ կատա-

րել, սակայն այդ տեղն այնքան փոքր է, որ հնարավոր չէ շրջադարձ կատարել, այն էլ քարշակի հետ միասին: Դա ուղղակի հակասում է ֆիզիկայի բոլոր օրենքներին: Եվ ամենակարևորը՝ անիվի ոչ մի հետք: Կարծես ինչ-որ մեկն իր մեքենան վերցրել էր մայրուղուց և առանց ժամանակ ծախսելու (դա ցույց էր տալիս նաև ժամացույցը) դրել իր բակի խոր ձյան մեջ: Ժամացույցը ցույց էր տալիս, որ աղոթքից հետո բառացիորեն վայրկյաններ էին անցել:

Եղբայրն ու կինը Աստծուց գոհանում են Նրա կատարած հրաշքի համար և շնորհակալություն հայտնում, որ Նա մեքենան այնպես է դրել, որ շրջադարձ անելու կարիք անգամ չկար: Աղոթելուց հետո գնում են տուն՝ հանգստանալու:

Մեկնաբանություններն, ըստ իս, ավելորդ են: Ի՞նչ մեծ է մեր Տերը: Նրա համար անկարելի ոչինչ չկա: Բարեկամներս, Նրան դիմեք կյանքի ցանկացած պարագայում: Նույնիսկ այն դեպքում, երբ տրամաբանությունն ասում է, որ այդ վիճակից ելք չկա, Նա ցույց կտա Իր հզորությունն ու ամենակարողությունը: Փառք, փառք Նրան հավիտյան:

Հովիվ Ալեքսանդր Կապրիյան
«Նաշի դնի» շաբաթաթերթ, ք. 2185

Ձեռագրել է Քենթ, 2015թ., ՁՆ 8 (70)

ՏԻՐՈՋ ՈՂՈՐՄՈՒԹՅՈՒՆԸ

(Վկայութիւն)

Տերն ինչ շատ խրատեց, բայց մահւման չմարտեց»:

Սաղմ. 118:18

Պիտի չմեռնեն, հապա պիտի ապրեն, որ Տիրոջ գործերը պատմեն:

Սաղմ. 118:17

Ես տանջվում էի ստամոքսի սաստիկ ցավերից: Ենթաստամոքսային գեղձիս վրա չարորակ խոց էր հայտնաբերվել: Էրեբունի բժշկական կենտրոնում տասնհինգ օր բուժվելուց հետո տուն գնացի: Ինձ երեք-չորս օրվա կյանք էին տվել:

Ընտանիքս ապաշխարում է: Կինս՝ Հռիփսիմեն, չորս աղջիկներս ու փեսաս՝ Դավիթը, աղոթքներով միշտ իմ կողքին էին, ինձ շատերն էին այցելում, հատկապես հոգևորները: Թող Աստված օրհնի նրանց, քանի որ նրանց աղոթքներով էր, որ Տերն ինձ ողորմություն արեց: Քրոջս աղջկա՝ Քնարիկի առաջարկով ուռուցքաբանական հիվանդանոց գնացի՝ Հարություն Վարդանյանի մոտ: Հիվանդանոցում բոլոր ստուգումներն անցնելուց հետո բաժնի վարիչ Գագիկ Համբարձումյանը վիրահատություն առաջարկեց: Նա ասաց, որ խոցը հնարավոր չէ հեռացնել, ուղղակի այն աղիքին էր միացվելու, և կյանքս մի քանի տարով երկարելու էր: Ես հրաժարվեցի վիրահատությունից, ու մենք տուն եկանք: Ցավերս սաստիկ էին: Երեկոյան ինձ ցավազրկեցին, ու ես քնեցի:

Լուսադեմին, քնած էի, թե արթուն՝ չհասկացա, տունը լույսով լցվեց, և տեսա

մեկին, որ հստակ ձայնով, հաստատուն խոսքերով, բառ առ բառ ասաց.

- Մեսրոպ, դու կբժշկվես:

Այդ պահին ամբողջ տունն ասես բնական լույսով լուսավորված լիներ. ես տեսա հյուրասենյակի պատի ժամացույցի սլաքները՝ հինգին երեք թույն էր պակաս: Բայց դա մի ակնթարթ տևեց, և նորից մթություն իջավ, ու ես ո՛չ նրան էի տեսնում, ո՛չ էլ ժամը: Ուղիղ մեկ ժամ հետո նույն բանը կրկնվեց: Այս անգամ արթնացրի կնոջս և խնդրեցի, որ մոտենա ժամացույցին ու ճիշտ ժամն ասի: Ժամը վեցին երեք թույն էր պակաս: Մենք միասին աղոթեցինք, իմ հոգսը բերեցինք Տիրոջ ձեռքերի մեջ, և ժամը տասին արդեն հիվանդանոցում էինք: Ամեն ինչ շատ հաջող ընթացավ: Հաջորդ օրն ինձ վիրահատեցին: Վիրահատությունը չորս ժամ տևեց, խոցը հեռացվեց, ստամոքսիս վրա անցք էր առաջացել, դա էլ վերացավ: Այսպես ես բժշկվեցի, փառք Տիրոջն Իր ողորմության համար: Նրա ողորմությունը շատ ավելի մեծ էր, քան մենք կարծում էինք:

Փառք մեր հրաշագործ Տիրոջը: Ամեն:

Մեսրոպ Էդրայր

ք. Երևան, Նորագավիթի փարածք

ԵՐԱՆՏԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆ

«Եզը ճանաչում է իր տիրոջը, և էշը՝ իր տիրոջ մսուրը,
բայց Իսրայելը ինձ չի ճանաչում...»

Եսայի 1:3

Մայրս շատ է սիրում զբաղվել կենդանիներով: Մի անգամ նա ինձ խնդրեց, որ իր համար մի քանի հավ գնեմ, և ես տա-
սը հավ գնեցի:

Մի օր տղաս եկավ ու ասաց, որ հավերից մեկն ընկել է դրսում գտնվող զուգարանի մեջ: Ես բավականին մտահոգվեցի, քանի որ չէի պատկերացնում, թե ինչպես պետք է հավը հանել այնտեղից: Բայց քանի որ պետք է հանել և չէի կարող նրան այնտեղ թողնել, մի կերպ, փոցխի օգնությամբ, հավը հանեցի կեղտի փոսից:

Ընդհանրապես հավերին ես եմ կերակրում՝ կուտ տալիս: Այդ դեպքից հետո, ամեն անգամ, երբ սկսում էի հավերին կերակրել, այն հավը, որին հանել էի կեղտի միջից, գալիս և կտուցով խփում էր ոտքիս: Ես նկատեցի, որ նա այդպես է վարվում ամեն օր: Սկզբում չէի հասկանում, թե

ինչ էր կատարվում: Հետո հասկացա, որ նա այդ կերպով ինձնից շնորհակալ է լինում, որ իրեն հանել եմ կեղտի միջից:

Մի րեկներ, թող Աստված մեզ ողորմություն անի՝ մենք էլ հասկանանք ու շնորհակալ լինենք, որ Աստված մեզ հանել է կեղտից, մեզ ազատել է անհատակ կեղտի փոսից: Շատ ժամանակ մենք կարծես մի հավի չափ էլ չենք հասկանում, որպեսզի շնորհակալ լինենք Աստծուց և

կատարենք Նրա կամքը: Նա մեզ ստեղծել է Իր կերպարանքով և ազատել է ամեն տեսակի աղտերից, բայց շատ ժամանակ մենք չենք կարողանում գոհանալ Աստծուց և շնորհակալ լինել այդ մեծ սիրո և ողորմության համար:

Արմեն եղբայր, Կալմիկիա

Ձեռագրեմքեք, 2015թ., ՁՆ 8 (70)

ՍԻՄՈՆ ԾԵՐՈՒՆԻՆ

Ղուկաս 2:21-35

Քրիստոսի ծննդից ութ օր հետո քահանան Նրան թլփատեց: Գաբրիել հրեշտակի խոսքի համաձայն՝ Նրա անունը Հիսուս դրվեց, որ նշանակում է Փրկիչ:

Աստծու օրենքի համաձայն՝ յուրաքանչյուր առաջնեկ, այսինքն՝ ընտանիքի անդրանիկ որդին, պետք է Աստծուն նվիրվեր: Հիսուսի ծննդից քառասուն օր անց Մարիամն ու Հովսեփը գնացին Երուսաղեմ՝ Հիսուսին Տիրոջ ներկայացնելու, ինչպես գրված էր Տիրոջ օրենքում. «Ամեն արու զավակ, որ արգանդ է բացում, Տիրոջ համար սուրբ պիտի կոչվի»:

Այդ ժամանակ Երուսաղեմում Սիմոն անունով մի արդար ու բարեպաշտ ծերունի էր ապրում ու սպասում էր Իսրայելի մխիթարությանը՝ փրկությանը: Սուրբ Հոգին հայտնել էր նրան, որ ինքը չի մեռնելու, մինչև չտեսնի Մեսիային՝ Փրկչին: Երբ նա տաճար եկավ, ծնողները մանուկ Հիսուսին այնտեղ բերեցին: Սիմոնը գրկեց Հիսուսին, Աստծուն փառք տվեց ու ասաց. «Հիմա, ո՛վ Տեր,

ինչպես ասել էիր, խաղաղությամբ արձակիր Քո ծառային: Որովհետև իմ աչքերը տեսան Քո փրկությունը, որ պատրաստել ես բոլոր ժողովուրդների համար: Լույս՝ հեթանոսներին լուսավորելու համար և փառք՝ Քո Իսրայել ժողովրդի համար»: Եվ Հովսեփն ու Մարիամը զարմանում էին այն բաների վրա, որ ասվում էին Հիսուսի մասին: Հետո Սիմոնն օրհնեց նրանց ու Մարիամին ասաց. «Ահա այս Մանուկը Իսրայելի մեջ շատերի համար ընկնելու ու կանգնելու և հակառակության նշան կլինի: Եվ քո սրտով էլ մի սուր կանցնի, որ շատ սրտերի խորհուրդներ հայտնվեն»:

Նրանք, ովքեր հավատում են Քրիստոսին ու Նրա փրկությանը, կբարձրանան, իսկ մերժողները կընկնեն, այսինքն՝ կդատապարտվեն: Հետո Սիմոնը Մարիամին ասաց՝ քո սրտով սուր պիտի անցնի: Սուրբ նրա որդու սպանությունն էր: Նա պիտի տեսներ, թե ինչպես են իր ազգի առաջնորդներն իր որդուն սպանում խաչի մահով:

Զնայած Իսրայելի ժողովրդի հոգևոր խիստ ընկած վիճակին Սիմոն ծերունին բարեպաշտ էր ու նվիրված Աստծուն, հավատքով ու Սուրբ Հոգով լցված սպասում էր Մեսիայի գալուստին ու Իսրայելի փրկությանը: Այս վերջին օրերին էլ, երբ շարերը թողնում են ճշմարիտ հավատքն ու Տեր Հիսուս Քրիստոսի գալուստի հույսը, մշտապես կան ու կգրվեն բարեպաշտ ու արդար «սիմոններ», որոնք արքուն են այսօրվա հոգևոր խավարի մեջ ու սպասում են իրենց Տիրոջ գալուստին:

1. Սիմոն ծերունին ո՞ւմ էր սպասում:
2. Ի՞նչ է նշանակում Մեսիա:
3. Ինչու՞ Սիմոնը Մարիամին ասաց, թե՛ քո սրտով էլ մի սուր կանցնի:

ՍԻՐԵԼԻ՝ ԸՆԹԵՐՅՈՂ

Աստված սիրում է Ձեզ և ուզում է, որ Դուք հաճախեք Իրեն ու փրկություն ունենաք:
Այդ մասին հովհաննես 3.16-ում կարդում ենք.
«Որովհետև Աստված այնպես սիրեց աշխարհը, որ Իր միածին Որդուն տվեց, որ ով
Նրան հաճախ ցուրցի, այլ հավիտենական կյանք ունենա»:
Եթե Դուք ուզում եք ավելի մոտիկից ծանոթանալ Աստծուն և Նրա Խոսքին, կարող եք
դիմել հեղինակ հեռախոսահամարներով.

Երևան

Ավան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Էրեբունի	093-53-43-68	Բարսեղյան Մնացական
Կենտրոն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
ՀԱԹ(Բանգլադեշ)	094-65-70-43	Սահակյան Վարդան
Նորքի մասիվ	099-87-38-88, 077-87-38-80	Ղազարյան Ահարոն
Նորքի մասիվ	099-56-65-44	Գրիգորյան Եփրեմ
Շենգավիթ, Չարբախ	094-84-39-84	Ղազարյան Մամիկոն
Չերեմուշկա	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Քանաքեռ, Զեյթուն	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
3-րդ մաս	094-52-96-59	Մանջիկյան Անդրանիկ

Շրջաններ

Արովյան	094-34-75-91	Զաքարյան Սամվել
Ալավերդի	094-30-80-40	Դավոյան Վալերի
Աշտարակ	098-01-72-60	Սյրտչյան Անդրանիկ
Ապարան	093-77-06-70, 091-77-06-70	Գասպարյան Միշա
Արարատ	094-20-60-36	Ներսիսյան Նորիկ
Արթիկ	077-70-28-38, 055-59-99-22	Փիլոյան Պողոս
Արմավիր	077-84-45-05	Այվազյան Վազգեն
Արտաշատ	093-72-48-88	Համբարձումյան Վաչագան
Արտաշատ (գյուղերը)	093-83-71-31	Վարդանյան Անդրանիկ
Արտաշատ (Ագատավան)	098-46-12-61	Թուխտյան Ստյոպա
Գավառ	093-68-84-92	Մանուկյան Վարուժան
Դիլիջան	093-18-77-33	Սահակյան Սասուն
Եղեգնաձոր	077-40-26-24	Մարտիրոսյան Արգունան
Զանգեզուր	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Էջմիածին	093-88-68-74	Հովակիմյան Ռոբերտ
Իջևան	098-99-55-84	Մարգարյան Լևոն
Հրազդան	094-22-33-15	Օհանյան Աշոտ
Դարաբաղ	094-00-94-08	Մարդյան Միք
Դամբարակ (Կարմիր)	093-73-31-73	Հարությունյան Սուրեն
Մասիս	091-71-62-64, 093-71-62-64	Հարությունյան Մելսիկ
Մարտունի	093-86-30-13	Արշակյան Մելիք
Նոյեմբերյան	094-92-01-90	Նավասարդյան Ռուբեն
Շիրակի մարզ	099-30-79-69	Դարմանյան Գրիշա
Չարենցավան	093-28-64-13	Հայրապետյան Գևորգ
Սպիտակ	094-92-00-60	Վարդանյան Մարտուն
Սևան	093-53-25-26	Ամիրբեկյան Հրահատ
Վանաձոր	094-92-00-03	Խաչատրյան Արտակ
Վանաձոր	093-08-71-29	Նազարյան Ավետիք
Վարդենիս	094-91-44-80	Նշանյան Տոյիկ
Վեդի	094-03-26-16	Աղաբեկյան Գառնիկ (Ռուբիկ)
Տաշիր	093-09-84-33	Սուքիասյան Նորիկ
Տավուշ	093-43-72-33	Օհանյան Արթուր

ԴԺՎԱՐԱՆՈ՞ՒՄ ԵՍ ՍԻՐԵԼ

Թո՛ղ սերն առանց կեղծավորության լինի: Արի՛ր այն, ինչ չար է: Կառչի՛ր քարուն: Իրար հանդեպ գթալի՛ց եղեր հղբայրական սիրով և պատվելիս միմյանց րվեք գերապատվությունը:

Հռոմեացիս 12:9,10

Քո հղբորը սրտումդ չարես, քո դրացուն անպայման հանդիմանես, որ նրա համար մեղք չկրես:

Ղեպացիների 19:17

Արեղությունը կռիվներ է գրգռում, քայց սերը ծածկում է բոլոր հանցանքները:

Առակաց 10:12

Եթե մեկն ասում է. «Ես սիրում եմ Աստծուն» և արի իր հղբորը, նա սրախոս է, քանի որ եթե չի սիրում իր հղբորը, ում րեանում է, ինչպե՞ս կարող է սիրել Աստծուն, ում չի րեանում: Ու Նրանից ունենք այս պատվերը, թե՛ նա, ով սիրում է Աստծուն, իր հղբորն էլ պետք է սիրի»:

Ա Հովհաննոս 4:20-21

«Նա, ով ասում է, թե Նրա մեջ է քնակվում, ինքն էլ պետք է քայլի այնպես, ինչպես Նա էր քայլում: Եղբայրնե՛ր, ես ոչ թե մի նոր պատվիրան եմ գրում ձեզ, այլ՝ հին պատվիրանը, որն ի սկզբանե ունեիք: Հին պատվիրանն այն խոսքն է, որ դուք ի սկզբանե լսեցիք: Այսուհանդերձ ձեզ մի նոր պատվիրան եմ գրում, որ ճշմարիտ է Նրա մեջ և ձեր մեջ, քանի որ խավարն անցել է, ու ճշմարիտ լույսն արդեն փայլում է: Նա, ով ասում է, թե լույսի մեջ է և արում է իր հղբորը, նա դեռևս խավարի մեջ է: Նա, ով սիրում է իր հղբորը, լույսի մեջ է քնակվում, և նրա մեջ զայրակողության պատճառ չկա: Իսկ նա, ով արում է իր հղբորը, խավարի մեջ է և խավարի մեջ է քայլում ու չգիտի, թե ուր է գնում, որովհետև այդ խավարը կուրացրել է նրա աչքերը:

Ա Հովհաննոս 2:6-11